
Szakács Eszter

ELŐSZÖR AZ ANGYALOK JÖNNEK EL

Először az angyalok jönnek el.
A magasban lebegve várnak.
Tudod, hogy ők azok. A víz kiver,
s trikódhoz tapad a hátad.

Az utcára mész, mint mindenki más.
Látod-e őket, hitetlen Tamás?
Ha szólítanak rád nézve,
mért kapod tekinteted félre?

Az utca nap nélkül is hogy ragyog!
Fölötte mint felhőnyi vatta
fehérlik, fehérlik az angyalok
figyelő, tollpihés arca.

A SZÖRNY SZÓ ELŐREFUT

A szörny szó előrefut, ösvények
között kutat.
Éhes állat, avar alatt keresi
a szagodat.

Isten! Egy véreb fut könyörtelen
a nyomodban.
Megízelt már a lehulló vércsöpp-
csillagokban.

Nem tudom, ha utolér, rád veti-e
magát remegve,
vagy belefúrja nyüszítő arcát meg-
mart tenyeredbe?

KÉT NYÚLFIAK

Kergetőző nyulak,
futnak szemem előtt az évek.
Tanúja lettem én is
fehér s fekete küzdelmének.

Egy rózsza (mondják bár,
ez a szó ma leírhatatlan),
tehát, egy rózsza
pergeti a szirmait lassan:

fehéren indul,
még áttetszenek az erek,
megfeketedik,
mire eléri a tenyeremet.

Mire hozzám érnek,
fehér nyúlból lesz fekete,
s kivilágosodik,
mint az ég, a másik korom-szine.

Két nyúlfiak, össze-
fonódva alszanak a szívemen.
Bármerre menjek is,
mindkettőt magammal viszem.

WEÖRES SÁNDOR IFJÚKORI VERSEI ÉS A SZÉPRŐL ÍRT OKFEJTÉSE LOSONCZY ISTVÁN HAGYATÉKÁBAN

A pécsi egyetem neves professzorának, Losonczy Istvánnak (1908–1980) jogbölcséleti hagyatéka kutatásakor bukkantam Weöres Sándorral való barátsága emlékére, majd dr. Csécsy-Nagy Évának, második feleségének köszönhetően néhány

kéziratra. Losonczy 1934-től oktatótt jogfilozófiát, 1940-től rendkívüli tanárként. Érdeklődése ekkoriban egy „realista” megismerésemélet kidolgozására, logikai, lélektani, sőt élettani összetevőinek magyarázatára irányult. A fél évtizeddel